

Īstajā vārdā rotaļu lāci sauca REINHOLDS. Tomēr viņš domāja un izdomāja, ka šis vārds ir pārāk garš un svinīgs, tādēļ izlēma, stādoties priekšā, paziņot: – REINIS! SAUCIET MANI PAR REINI! – un vārdu REINHOLDS lietot tikai ĻOTI OFICIĀLOS un SVINĪGOS GADĪJUMOS, teiksim, tiekoties ar KARAĻIEM un PREZIDENTIEM!

Tiesa, tikties ar KARAĻIEM un PREZIDENTIEM viņam līdz šim nebija nācies, un arī OFICIĀLAS IESTĀDES Reini netraucēja.

Dzīvoja Reinis vecas koka mājas otrajā stāvā. Agrāk mājā bija dzīvojuši cilvēki, bet tagad viņš bija palicis viens.

Kāpnēs vairs nebija dzirdami soļi, vairs neauroja radio un televizori. KOMISIJA, kas māju bija IZPĒTĪJUSI, izlēma, ka nams esot AVĀRIJAS STĀVOKLĪ un cilvēkiem te dzīvot esot BĪSTAMI.

Acīmredzot uz rotaļu lāčiem tas neattiecās, jo kādu rītu viņš bija palicis viens.

– ES ESMU AIZMIRSIES! – viņš saprata. Kurp iet, viņam nebija, tādēļ Reinis izlēma: ES PALIKŠU ŠEIT!

